

UT OCH CYKLA

Det är följa John-principen som gäller när vi cyklar längs med Chao Praya-floden.

Foto: LINUS NENZÉN

Skogstemplet i djungeln.

Det finns många sätt att upptäcka en storstad.

Vi valde cykeln – och trampade oss till platser som få turister hittar till.

Tidig morgon. På en liten bakgata i stadsdelen Phra Pin Klao står en grupp svenskar och funderar på vilken cykel som känns bäst. Arne Wilhelmsson, 49, höjer en sadel och sänker en annan. Till slut är alla nöjda och vi är redo att ge oss ut på gatorna i Bangkok.

Arne tar täten och svänger in på en ännu mindre gata och vi följer efter.

– Det är följa John-principen som gäller. Jag cyklar först och min thailändske kollega längst bak, säger Arne.

Han är vår guide på den här cykelturen, som börjar i ett bostadsområde.

– De allra flesta av mina turer är utanför de delar av stan som turisterna rör sig i.

Roade thailändare

I de smala gränderna möter vi mängder av leende thailändare. Några sitter och äter, andra hänger tvätt. De flesta verkar ganska roade av att vi trampar förbi.

– De tittar ju på oss som om vi vore lite tokiga. Jag har förstått att vi är de enda som cyklar så här. Men de hälsar och är trevliga, säger Staffan Råberg, 60, som börjar sin semester i Thailand med ett besök i Bangkok.

Det dröjer inte lång tid innan

Veckans resa BANGKOK PÅ CYKEL

vi tar dagens första paus.

– Vi stannar så ni får en chans att dricka vatten. Det är viktigt att ni inte blir torrlagda för tidigt. Då blir man trött, säger Arne och fortsätter:

– Vi befinner oss i ett tempelområde, och det är definitivt inte sista gången vi gör det i dag. Det finns väldigt gott om tempel i hela Thailand.

Vi cyklar vidare och hinner både stanna i en park vid floden Chao Praya för att titta på toppmoderna Rama VIII-bron och ta en paus för att äta ett litet mellanmål innan det är dags att få en försmak på vad

som väntar längre fram.

– Ja, det är nästan lite djungel här mitt i stadstrafiken, säger Arne när vi cyklar in på en smal trottoarliknande väg och lämnar de trafikerade gatorna bakom oss.

Men bara för en liten stund – några minuter senare är vi ute i trafiken igen.

– Nu ska vi över järnvägen, så det blir en liten uppförbacke. När vi kör över den här bron så kör vi faktiskt ut ur Bangkok och in i nästa provins.

Tempel inne i djungeln

Vi fortsätter och kommer fram till en liten djungelväg.

Vi leder cyklarna en bit genom djungeln och stannar – vid ett tempel. Arne berättar om hur de thailändska munkarna lever.

– De måste äta före klockan tolv, så det blir inga sena middagar, säger han.

– Vi närmar oss lunchstället, jag tänkte föreslå stekta nudlar med kyckling. Passar det, ingen som är fullständigt allergisk mot det, frågar Arne.

När vi en stund senare stannar för lunch äter alla med god aptit. Trampandet har gjort oss ordentligt hungriga.

Med nya krafter cyklar vi vidare in i djungeln. Det gäller att vara försiktig, betongtrottoarerna är smala och det är en bit ner till marken på båda sidor om dem.

Vi tar oss fram till dagens sista stopp, djungeltemplet Wat Pleng.

Arne och hans thailändske kollega berättar att templet är över 300 år gammalt.

– Man har gjort ett provisoriskt tak och lagt nytt golv, men väggarna är ju de som var från början, säger Arne.

När vi en stund senare lastar på cyklarna på den båt som kommit för att köra oss tillbaka till centrala Bangkok känns det i kroppen att vi varit i väg i ungefär fyra timmar.

– Det gör lite ont i rumpan. Det var lagom lång tid, jag hade inte orkat cykla längre, säger Mia Silvennoinen.

Lummigt och grönt mitt i stan.

Guiden Arne instruerar oss.

Foto: LINUS NENZÉN